

af retssager i de tilfælde, hvor der under landsskatteretssagen har været afholdt syn og skøn, som har været afgørende for sagens udfald.

Forslaget om appelbegrænsning har ikke nævneværdige administrative konsekvenser.

Det er ikke muligt at sige noget om denne del af forslaget provenumæssige konsekvenser, idet disse må afhænge af en bedømmelse af, hvilket økonomisk udfald en sag ville have fået, såfremt den var blevet behandlet af Højesteret.

5. Ikrafttræden

Det foreslås, at forslaget om appelbegrænsning skal have virkning for alle sager, der er verserende ved landsretten på det tidspunkt, hvor loven kundgøres i Lovtidende. Forslaget om adgang til syn og skøn i landsskatteretssager skal tilsvarende have virkning for alle sager, der er verserende ved Landsskatteretten på dette tidspunkt, samt for sager der efter kundgørelsen indbringes for de nævnte instanser.

6. Spaltehenvisninger

Skattestyrelsesloven er senest ændret ved lov nr. 107 af 28. marts 1984, jf. Folketingstidende 1983/84, 2. samling, sp. 96, 300, 2276 og 3013; tillæg A, sp. 239, tillæg B, sp. 185 og 241 samt tillæg C, sp. 87. Fremsættelse og 1. behandlingen af FL 54 er gengivet i Folketingstidende 1987/88, 1. samling, sp. 802 og 1233.

II Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Formålet med bestemmelsen er at åbne mulighed for skatteyderen til at indhente et egentligt syn og skøn om f.eks. værdiansættelsesspørgsmål, som indgår i klagesagen for Landsskatteretten.

I retsplejelovens § 343 findes hjemmel til at anmode de almindelige domstole om at udmelde syn og skøn om sagsgenstanden, uanset at der endnu ikke er anlagt retssag. Det antages imidlertid, at formuleringen af skattestyrelseslovens § 29, stk. 1, 1. pkt. afskærer henvendelse til de almindelige domstole om udmeldelse af syn og skøn, førend Landsskatteretten har taget stilling til sagen, eller 6 måneders fristen i § 29, stk. 1, 5. pkt. er udløbet. En kendelse, der giver ministeriet medhold på dette punkt, er dog for tiden under køre, og der er anlagt andre retssager om spørgsmålet.

Efter lovforslaget skal reglen i retsplejelovens § 343 være direkte anvendelig allerede i forbindelse med landsskatteretsbehandlingen af sagen. Dette indebærer, at parten vil kunne begære landsskatterets-

sagen sat i bero, samtidig med at parten indgiver begæring om syn og skøn ved de almindelige domstole. Landsskatteretten skal kunne fastsætte en frist i den enkelte sag, inden hvilken spørgsmålet om evt. afholdelse af syn og skøn skal være afklaret.

Henvisningen til retsplejelovens § 343 betyder, at det er de almindelige domstole, der udmelder syns- og skønsmændene, og at retsplejelovens regler om afholdelse af syn og skøn er gældende, herunder reglerne om værneting og om modpartens muligheder for at protestere mod skønforretningens afholdelse, og om reglerne om afhjæmning i retten under vidneansvar. Den part, der rekvirerer skønforretningen, drager omsorg for, at Landsskatteretten får tilsendt skønserklæringen, når den foreligger, ligesom parten afholder omkostningerne.

Landsskatteretten skal endvidere kunne fastsætte en frist, inden hvilken klageren og skattemyndighederne må meddele retten, om skønserklæringen giver parterne anledning til at ændre deres påstande i sagen.

Til § 1, nr. 2

Heri findes forslaget om at regulere den gældende adgang for skatteministeren til at indbringe en landsretsdom, der er gået skattemyndighederne imod, for Højesteret. Skatteministerens afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt sagen er principiel eller særlige grunde iøvrigt taler for at anke sagen til Højesteret, skal ikke være genstand for særskilt procedure i retten.

Skatteministerens afgørelse forudsætter således en vurdering af, om der virkelig er tilstrækkelige grunde til at foretage anke.

Imidlertid behøver ministerens afgørelse herom ikke i sig selv at være undergivet domstolskontrol.

Indenfor retsplejelovens område findes der f.eks. i § 725 en bestemmelse, hvorefter anklagemyndigheden kan rejse tiltale i sager, der ellers er undergivet privat påtale, når »almene hensyn kræver det«. Det er her fast antaget i domspraksis, at anklagemyndighedens skøn ikke kan prøves af domstolen.

Bestemmelsen indeholdes i en ny § 33A, der dels indeholder reglen om principiel fuldstændig ophævelse af appeladgangen til Højesteret, dels undtagelsen om adgang til appel til Højesteret i særlige tilfælde.

I de tilfælde, hvor en sag indbringes for højere instans, skal indbringelse som hidtil finde sted indenfor de almindeligt gældende frister. Det vil for indbringelse af landsskatteretskendelser til landsretten normalt sige 6 mdr., i visse tilfælde dog 3 mdr. Anke fra landsret til Højesteret skal ske inden 8 uger efter landsrettens dom.